

te sektor, så erhvervsklimaet styrkes og udviklingslandenes fordele ved globaliseringen kan øges. Uden økonomisk vækst vil der ikke være nogen vej ud af fattigdommen, og en højere økonomisk vækst er afgørende for fattigdomsbekæmpelsen.

Venstre kan heller ikke tilslutte sig beslutningsforslagets store beløbsmæssige stigning, hvor den foreslåede globale ramme skal udgøre et supplement til den nuværende danske bistand på yderligere 0,5 pct. af BNI. Danmark er allerede blandt verdens bedste, når det kommer til udviklingsbistand. Vi er faktisk det bedste med hensyn til kvalitet, vi er blandt verdens bedste i størrelsen, og vi befinder os på nuværende tidspunkt langt over FN's målsætning om, at 0,7 pct. af BNI skal gives i udviklingsbistand.

Desuden vil regeringsgrundlagets garanti om, at den danske bistand skal være på mindst 0,8 pct. af BNI, betyde, at der tilføres betydelige nye midler til udviklingsbistanden fremover.

I Venstre arbejder vi altså for, at Danmark skal yde en sammenhængende udviklingsbistand, som kan imødegå de globale udfordringer, og som kan bidrage til at give globaliseringen en positiv effekt for udviklingslandene. Det står i modsætning til beslutningsforslaget, hvor man ønsker at adskille indsatserne, idet man ikke opfatter løsninger på globale problemer som værende direkte fattigdomsbekæmpende. Her er vi meget uenige, og vi kan ikke tilslutte os beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Lige indtil ordføreren kom til den sidste sætning, troede jeg, at det var en forkert tale, ordføreren havde fået med, for talen handlede på intet tidspunkt om beslutningsforslaget.

Beslutningsforslaget handler nemlig ikke om udviklingsbistand. Beslutningsforslaget handler om, at vi lever i et globalt samfund, og som nation i et globalt samfund skal vi være med til at finansiere de ting, man har brug for i et globalt samfund, f.eks. en international domstol, klimaindsatser, WHO's grænseoverskridende sundhedsindsats, eksempler på ting, der faktisk ikke har noget som helst med fattigdomsorienteringen at gøre.

Når det er dygtigt lavet, at både ministeren og ordføreren holder taler af den type, så er det jo, fordi det dækker over det, som finder sted i øjeblikket, nemlig at de behov, der er, for at det

globale samfund løser fælles opgaver uden at tænke i udviklingsbistand, i dag opfyldes i udviklingsbistanden. Folkekirkens Nødhjælp har jo skønnet, at mellem 18 og 26 pct. går til det her formål, og det vil sige, at mens ulandsbistanden udhules, så løser man de problemer, som er helt almindelige samfundsmæssige problemer, bare i en global skala.

Kan vi ikke få Venstres holdning til det i stedet for den her sammenblanding af tingene og laden, som om alt er i den skønneste orden? Det er to vidt forskellige ting, det her forslag handler om.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jamen jeg tror faktisk, det er her, at vores uenighed ligger, for vi synes ikke, det er en useriøs sammenhæng, vi synes netop, at der er sammenhæng, vi synes netop ikke, at man kan skille tingene ad.

Det er en kendsgerning, at de fattigste rammes hårdest af de miljøproblemer, der er, de sundhedsproblemer, der måtte være osv. Så vi ser det hele som én sammenhængende indsats, også i relation til fred og sikkerhed, og jeg tror, det er der, at den grundlæggende uenighed er. Vi kan ikke skille tingene ad.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er en meget interessant vinkel at lægge på det, for jeg er fuldstændig sikker på, at man ikke ville lægge den vinkel i en national sammenhæng. Der ville man se det som to meget forskellige ting at sørge for, at vi har kollektive goder, f.eks. et retssystem, og så det, at vi har et socialt sikkerhedsnet, og at vi ikke har et retssystem, fordi det altid er de mest udsatte og de socialt udsatte i vores samfund, der oftest har brug for retssystemet. Vi har et retssystem, fordi det er en del af fundamentet for vores samfund, og derfor har de to ting faktisk ikke noget med hinanden at gøre, selv om det desværre ofte er sådan, at de socialt mest udsatte bruger retssystemet mest, desværre som dem, der dømmes.

Kl. 16.55

Det at forstå det globale samfund som noget, der også kræver et globalt perspektiv, i stedet for at reducere alting til et spørgsmål om udviklingsbistand, har jo den konkrete effekt, at udviklingsbistanden udhules, og at vi ikke får en direkte og entydig finansiering af det, som er det fælles. Og det undrer mig meget, at et parti som